

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/59/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011716
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7213011716.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému G. U. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/138/2013 zo dňa 14. 2. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. októbra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému G. U., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., I. č. XX

u k l a d á

podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výške 500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 6T/138/2013 zo dňa 14. 2. 2017 uznal obžalovaného G. U. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, že

ako konateľ spoločnosti FR OKNO s. r. o., Košice, so sídlom na ulici Ipeľskej č. 6 v Košiciach dňa 10.12. 2012 v čase okolo 17.30 hod. na ulici Popradskej č. 88 v Košiciach, osobne prevzal od vodiča spoločnosti P.P.H.U. KOMSTA, T. W., ulica Nasienna č. 2, 44-120 Pyskowice, Poľsko, plastové okná a hliníkové dvere v zmysle objednávok č. 10341, 10202, 10407 v celkovej hodnote 2.022,- €, pričom po prevzatí uvedeného tovaru tento nevyplatil, ale vodiča Y. I. uviedol do omylu s odôvodnením, že ide do banky pre peniaze, pričom sa odmlčal a doposiaľ predmetnej spoločnosti za dodaný tovar nezaplatil, čím takto pre poškodenú spoločnosť P.P.H.U. KOMSTA, T. KOMSTA spôsobil škodu vo výške 2.022 €.

Súd mu za to uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu mu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona stanovil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 85/2014 zo dňa 30.6.2014, ktorým mu bol uložený podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu jedného roka, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti P.P.H.U. KOMSTA, ulica Nasienna č. 2, 44-120 Pyskowice, Poľská republika škodu vo výške 2.022 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že okresný súd porušil zásadu zakotvenú v § 2 ods. 10 Tr. por., pretože s rovnakou starostlivosťou neobjasňoval okolnosti, ktoré svedčili v jeho prospech a favorizoval tie, čo svedčili v jeho neprospech. Poukázal na to, že ani jeden zo svedkov, ktorí vypovedali o tom, že dňa 10.12.2012 údajne vyložili objednaný tovar pre jeho obchodnú spoločnosť, nevedeli svoje tvrdenia hodnoverne preukázať. Ani výsluch svedkov I. a W. nepreukázal jeho vinu, pretože je v rozpore s jeho výpoveďou a výpoveďou svedkyne T. O.. Dodal, že svedok W. celý čas sedel v aute, vonku bola tma a nevidel do tváre žiadnej osoby. Okrem toho nemohol ani počuť, o čom prebiehala konverzácia mimo auta, čiže o jednaní svedka I. s neznámou osobou nemôže nič vedieť. Svedkovia Y. a L. boli len nepriamymi svedkami skutku, vypovedali podľa toho, o čom boli informovaní svedkom I.. Poprel, že by bol v telefonickom kontakte so svedkom L., toto tvrdenie nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Namietal, že súd sa nezaoberal zisťovaním, kedy, kto a v akom rozsahu vymenil okná a dvere na bytovom dome na Cottbuskej ulici a či materiál, ktorý bol použitý mohol pochádzať z údajnej trestnej činnosti. Aj sám svedok Y. uviedol, že nijakým spôsobom nevie preukázať, že okná a dvere, ktoré dodala spoločnosť FR OKNO s.r.o. pochádzajú z trestnej činnosti. Popísal svoje bežné obchodné zvyklosti pri obchodovaní s poškodenou spoločnosťou a zdôraznil, že pri dodávke objednaného tovaru bola dodaná vždy faktúra a dodací list, ktorý ako konateľ podpísal, čím fakticky, aj po právnej stránke potvrdil objednávku, dodaný tovar skontroloval a jeho dodanie a prevzatie písomne potvrdil a následne buď bezhotovostným stykom alebo v hotovosti vyplatil priamo vodičom špedície poškodenej strany. Tieto okolnosti potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa T. O.. Iba práve v tomto jedinom prípade absentujú akékoľvek dôkazy preukazujúce dodanie tovaru a jeho údajné uskladnenie v sklade, ktorý mal prenajatý na Popradskej ulici. Uviedol, že privolaná hliadka PZ nepostupovala pri zisťovaní skutočností v sklade na Popradskej ulici v súlade s § 103 Tr. por., resp. § 21 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Ak by sa tak stalo, existoval by evidentný dôkaz o tom, že objednaný tovar prevzal, uskladnil ho a následne ho odmietol zaplatiť. Vyjadril názor, že nebola naplnená subjektívna, ani objektívna stránka žalovaného skutku, nakoľko on nikdy nekonal voči poškodenej spoločnosti s úmyslom seba alebo iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl. Podľa neho sa tu jedná o obchodnoprávny vzťah, pričom bol v obchodnom styku aj s inými spoločnosťami, voči ktorým si riadne plnil svoje povinnosti. Zdôraznil, že objednaný tovar neprevzal a neuskladnil, preto sa ani nemohol obohatiť. Ak by aj tovar prevzal, bolo by to maximálne bezdôvodné obohatenie.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na opätovné konanie, resp. aby krajský súd rozhodol sám tak, že ho spod obžaloby prokurátora oslobodí. Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby krajský súd rozhodol v zmysle jeho petitu.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že krajský súd už v predmetnej veci konal, keď uznesením zo dňa 23.11.2015 sp. zn. 8To/94/2015 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože okresný súd pri uznaní viny obžalovaného vychádzal z dôkazov (výpovedí svedkov I. a W. z prípravného

konania získaných ešte pred vznesením obvinenia), na ktoré nebolo možné prihladať. Z uvedených dôvodov bol okresný súd povinný predvolať svedkov I. a W., aby znovu vypovedali o okolnostiach skutku, predvolať aj svedka Y. k vysvetleniu jeho podania zo dňa 10.7.2015, eventuálne dopytovať bytové družstvo, ktoré má v správe ulice Cottbuskú č. 28 a 30 ohľadne okolnosti, od akej spoločnosti pochádza tovar, ktorý im bol montovaný na bytovom dome.

Okresný súd po vrátení veci krajským súdom predvolal a vypočul svedkov I. a W., svedka Y. a vyžiadal si od Stavebného bytového družstva II. Košice, Bardejovská 3 stanovisko v zmysle pokynu Krajského súdu v Košiciach.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri opätovnom uznaní viny obžalovaného vychádzal z výpovede obžalovaného, z výpovede svedkov I., W., Y. Y., K. L. a T. O., z listinných dôkazov a to z kópií mailovej komunikácie, objednávok, faktúr medzi obžalovaným a poškodenou spoločnosťou, zo zmluvy o dielo a z písomného vyjadrenia Stavebného bytového družstva Košice II, na podklade ktorých dospel k opakovanému záveru, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Objektívnu stránku činu považoval okresný súd za danú tým, že obžalovaný sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Subjektívnu stránku mal okresný súd preukázanú vo forme priameho úmyslu. Zo spáchania skutku je obžalovaný podľa názoru okresného súdu usvedčovaný výpoveďami svedka Y., L., I., z ktorých zistil, že obžalovaný prevzal od vodiča spoločnosti P.P.H.U. KOMSTA hliníkové rámy, plastové okná a dvere, za ktoré nezaplatil dohodnutú cenu. Pod zámienkou, že ide vybrať peniaze poslal vodiča tejto spoločnosti ku skladu K. L.. Podvodný úmysel obžalovaného okresný súd vyvodil z jeho ďalšieho správania, keď už neprišiel na dohodnuté miesto, kde mal odovzdať peniaze za tovar a vyhýbal sa ďalšej komunikácii s poškodeným. Skutočnosť, že obžalovaný prevzal objednaný tovar mal okresný súd preukázanú výpoveďou svedka I., ktorý osobne potvrdil, že dodaný tovar si obžalovaný uzamkol v sklade na Popradskej ulici. Svedok K. L. potvrdil, že obžalovaný prevzal od poľského vodiča objednaný tovar, čo vyplynulo z jeho telefonátu s obžalovaným. Obžalovaný oznámil svedkovi Y. Y., že za okná nezaplatí, lebo spoločnosť P.P.H.U. KOMSTA meškala s dodávkou plastových okien asi týždeň. Z listinných dôkazov však okresný súd zistil, že okná boli obžalovanému dodané včas. Obhajoba obžalovaného, že tovar neprevzal a stornoval dodávku dva dni pred dodaním, podporená len výpoveďou svedkyne O. bola vyvrátená výpoveďou obžalovaného, že objednávku stornoval sám telefonicky dňa 10. 12. 2012. Výpoveď svedkyne O. navyše nemožno považovať za objektívnu, pretože je družkou obžalovaného a tak má záujem na priaznivom skončení jeho trestnej veci. Dôvodom, pre ktorý okresný súd neprihliadal na jej výpoveď bola aj existencia rozporov s výpoveďou obžalovaného.

Krajský súd sa s týmto názorom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodné skutočnosti a nepochybil, keď na ich podklade uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

V odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd starostlivo zaoberal obhajobou obžalovaného a následne presvedčivo vysvetlil, prečo jej neuveril.

Krajský súd dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k rovnakému právnomu záveru ako okresný súd, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaného aj podľa názoru krajského súdu usvedčujú z jeho spáchania výpovede svedkov Y., L. a I., ktoré korešpondujú aj s listinnými dôkazmi, konkrétne vyjadrením Stavebného bytového družstva II. Košice. Krajský súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že tovar vôbec neprevzal, aj keď v danej veci chýba o prevzatí tovaru dodací list, pretože výpovede vyššie uvedených svedkov a listinné dôkazy toto tvrdenie presvedčivo vyvracajú.

V preskúmanej veci proti sebe stáli dve verzie skutkového deja. Obžalovaný so svedkyňou O. tvrdili, že obžalovaný neprevzal žiaden tovar. Nebol predložený ani dodací list. Medzi výpoveďami obžalovaného a poškodenej však bol v podstatnej časti zistený rozpor a to, že podľa svedkyne O. mal obžalovaný oznámiť poškodenej spoločnosti 2 dni pred doručením tovaru, že je insolventný a odstupuje od objednávky, kým obžalovaný tvrdil, že od objednávky odstúpil v deň dodania tovaru.

Na druhej strane stáli usvedčujúce výpovede svedkov Y., L. a I.. Svedok I. potvrdil, že tovar vyložil v sklade obžalovaného s tým, že na neho mal počkať kým pôjde do banky vybrať peniaze. Celý deň a noc tam na neho s kamarátom čakali a ráno zavolať svedkovi Y., aby mu oznámil, čo sa stalo. Svedok Y. potvrdil, že mu svedok I. volal, že obžalovaný prevzal tovar a nezaplatil za neho. Obžalovaný oznámil svedkovi Y. do telefónu, že za tovar nezaplatí, pretože spoločnosť P.P.H.U. KOMSTA meškala s dodávkou plastových okien asi týždeň. Aj svedok K. L. potvrdil, že inkriminovaného dňa obžalovaný

prevzal od vodiča spoločnosti P.P.H.U. KOMSTA plastové okná a dvere. Od Y. Y. sa potom dozvedel, že obžalovaný za objednaný tovar nezaplatil, čo mu aj potvrdil svedok I..

Krajský súd dospel k záveru, že tieto tri usvedčujúce výpovede - aj keď priamym svedkom odovzdania tovaru bol len svedok I., na seba nadväzovali natoľko, že vylučovali akýkoľvek iný možný priebeh skutkového deja, resp. ten, ktorý v danej veci prezentovala obhajoba.

Navyše, krajský súd nezistil žiadny motív, pre ktorý by mali všetci títo svedkovia vypovedať v neprospech obžalovaného, čo však už nie je možné tvrdiť u svedkyne O., pretože je družkou obžalovaného a je tak prirodzené, že má záujem na priaznivom skončení jeho trestného stíhania.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že išlo výlučne o obchodnoprávny vzťah medzi ním a poškodenou spoločnosťou, pretože najmä z jeho správania sa po prevzatí tovaru je nepochybne zrejmé, že už od počiatku (ešte pred prevzatím okien) mal v úmysle uviesť poškodenú spoločnosť do omylu tým, že za objednaný tovar chce aj zaplatiť, aj keď to v skutočnosti neplánoval a tovar si ponechal, čím sa ako konateľ spoločnosti obohatil a spôsobil tak na majetku poškodenej spoločnosti malú škodu. Pokiaľ ide o uložený trest, z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd vychádzal z odpisu z registra trestov, z ktorého zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/85/2014 zo dňa 30.6.2014 za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 4.10.2013. Týmto rozhodnutím mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov (do 8.8.2015). O osvedčení pritom rozhodnuté nebolo. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne. Okresný súd vzal do úvahy, že obžalovaný poprel spáchanie trestného činu a skonštatoval vyrovnaný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Keďže obžalovaný sa dopustil teraz posudzovaného skutku dňa 10.12.2012, t. j. pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/85/2014, okresný súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. tento trestný rozkaz zrušil. Okresný súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, pričom vzhľadom na splnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého trestu odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Krajský súd sa s takto uloženým trestom nestotožnil, pretože ním bolo porušené ustanovenie Trestného zákona,

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zistenia, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/85/2014 zo dňa 30.6.2014 za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 4.10.2013. Týmto rozhodnutím mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov (do 8.8.2015). O osvedčení pritom rozhodnuté nebolo. Na podklade tohto zistenia potom okresný súd vyhodnotil, že bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a skonštatoval vyrovnaný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobí rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, aby odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že odsúdený sa osvedčil. Podľa odseku 6 tohto ustanovenia rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, aby odsúdený na tom mal vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Vzhľadom k tomu, že odsúdenému uplynula skúšobná doba dňa 8.8.2015 a až do rozhodnutia krajského súdu okresný súd nerozhodol o osvedčení sa odsúdeného, krajský súd mal za to, že sa odsúdený osvedčil a v súčasnosti sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Pri ukladaní trestu tak v čase rozhodovania krajského súdu nebolo možné vychádzať z tohto odsúdenia, v dôsledku čoho krajský súd nemohol potvrdiť aj napadnutý výrok o treste ukladaný podľa § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák.

Nakoľko sa na obžalovaného v preskúmanej veci hľadá, akoby predtým nebol odsúdený, bolo potrebné aplikovať § 36 písm. j/ Tr. zák., podľa ktorého poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním činu riadny život a trest ukladať podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., v zmysle ktorého, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Keďže v predmetnej veci bolo preukázané, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin, ktorým získal majetkový prospech a predtým súdne trestaný nebol, krajský súd dospel k záveru, že vhodnejšie bude uloženie peňažného trestu, ktorý je podľa názoru krajského súdu účinnejší ako podmienený trest odňatia slobody nielen z hľadiska individuálnej prevencie, ale aj z hľadiska generálnej.

Pokiaľ ide o výšku peňažného trestu krajský súd považuje za dostatočnú sumu 500 eur (1/4 spôsobenej škody) so zreteľom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.